

ת"פ 54187/05/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד ביאע

בתי המשפט

ת"פ 54187-05-19

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: כ"ג חשוון תש"פ, 21 נובמבר 2019

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

הנאשם

מוחמד ביאע

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אהוביה שטרן

הנאשם וב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

מתורגמן בית המשפט

גזר דין

1. כללי

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום (שתוקן במסגרת הסדר טיעון) בעבירת הצתה לפי סעיף 448 סיפא לחוק העונשין.

2. כתב האישום

במוקד פרק העובדות של כתב האישום, כי ביום 10.4.19 בשעות הערב, הבחין הנאשם במכונית משטרה שחנתה על המדרכה מול תחנת המשטרה "קדם" שבשופעט והחליט להצית אותה. עוד מלמדנו סעיף 3 לפרק העובדות של כתב האישום על מהלך מכין במסגרתו ניגש הנאשם לתחנת דלק, מילא מיכל פלסטיק בדלק וזאת במטרה להכין בקבוקי תבערה. בהמשך חזר הנאשם לכיוון מכונית המשטרה והכין בקבוק תבערה באמצעות הדלק וחלקי בד מחולצה שמצא. על פי סעיף 4 לפרק העובדות הסתתר הנאשם מאחורי חומה סמוכה למכונית, הצית את בקבוק התבערה וזרק אותו לעבר חלקה הקדמי של מכונית המשטרה. המכונית - התלקחה ונגרם לה נזק רב בחלקה הקדמי.

3. מתחם הענישה

המאשימה טוענת למתחם ענישה בין 24 חודשי מאסר לבין 48 חודשי מאסר. ומנגד, ב"כ הנאשם, הטוען למתחם ענישה שבין 5 חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר. נוכח העובדה שבעבירה מסוג זה הפגיעה בערכים המוגנים היא כפולה, באשר, לצד הנזק הרכושי המהווה ערך מוגן לעצמו, על הפרק פגיעה גם בשלטון החוק המגולם בנסיבות אלה בניידת המשטרה, נוטה דעתי להערכה שיש לאמץ את מתחם הענישה בה נקבה המאשימה. אוסיף ואקבע בתמצית שמתחם זה אף מתיישב עם הפסיקות המקובלות ביחס לעבירות שבמרכזן פגיעה בנסיבות דומות במכוניות משטרה -

"בעבירות מסוג זה קיים מנעד רחב למדי של עונשים. ואולם, כאשר מדובר בהשלכת בקבוקי תבערה לעבר כלי רכב נוסעים או לעבר כוחות הביטחון, הוטלו ואושרו עונשי מאסר ממושכים על העבריינים" [ע"פ 733/17 אנס אבו מיאלה נ' מדינת ישראל (7.6.2017)].

4. שיקולי הקולא והתסקיר

לזכות הנאשם היעדר עבר פלילי קודם, נטילת אחריות תוך הודיה במיוחס לו, וגם לגילו משקל מסוים לקולא: על הפרק "בגיר צעיר", היה הוא כבן 19 במועד בו ביצע את העבירה. בשים לב לגילו של הנאשם הוכן בעניינו תסקיר על ידי שירות המבחן, ואולם, אין בתסקיר זה כדי לתרום. למרבה הצער התקשיתי ללמוד מתסקיר זה על אופק שיקומי ממשי, ושירות המבחן לא ראה מנוס מהמלצה למאסר בפועל, בשל הערכתו את מסוכנות הנאשם במבט צופה פני עתיד.

5. הדין המסכם

א. אשר לחומרה הייחודית הגלומה בפגיעה ברכוש וברכבים השייכים לרשויות אכיפת החוק, אמרה הפסיקה את דברה לא אחת:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה שיש לייחס לעבירות הצתה בכלל, ולעבירות הצתה על רקע אידיאולוגי בפרט. מעבר לסכנה המובנית הקיימת בעבירות הצתה - הנובעת מהסיכון הגלום במעשה ההצתה ובהיעדרה של שליטה על תוצאותיו - משהרקע להצתה אידיאולוגי, יש בכך כדי לכפות את עמדותיהם הקיצוניות של מבצעי העבירה על

עמוד 2

הציבור הרחב בדרכים אלימות, באופן המערער את סדרי המשטר הדמוקרטי" [ע"פ 1214/18 מוחמד נאשף נ' מדינת ישראל (11.11.2018)] וראה גם ע"פ 1346/17 פלוני נ' מדינת ישראל (5.3.2017); ע"פ 6600/15 פלוני נ' מדינת ישראל (13.3.2016);

בנסיבותיה של פרשה זו, הפגיעה בשלטון החוק - כפולה: מכונית משטרה שחנתה בסמוך לתחנת משטרה. על פני הדברים, מצביע הדבר על עבירה הטעונה ענישה הולמת ומרתעת.

ב. נוכח זאת, ממאסר בפועל לתקופה ממשית אין מנוס, ואפילו על הפרק עבירה ראשונה שבוצעה על ידי נאשם שאין לחובתו כל עבר פלילי קודם. יוטעם, שגם לצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הכלל, מקום נכבד בין שיקולי בית המשפט.

ג. עם זאת, כעניין שבמדיניות, מקום שעל הפרק נאשם שקיבל את האחריות למעשיו בפני בית המשפט, ושהיתה זו, לדידו, עבירה ראשונה, הנכון הוא לגזור את עונשו סמוך לרף המינימום שבמסגרת מתחם הענישה. ייגזר, אפוא, עונשו, סמוך לרף המינימום במסגרת המתחם שמצאתי לנכון לאמץ, על יסוד נכונותי לקבל בנקודה זו את טענות המאשימה.

ד. עם זאת, בשים לב לנזק הרכושי ולכל האמור לעיל, ראוי, לצד המאסר שייגזר על הנאשם, לתמוך את הענישה בקנס ובמאסר על תנאי.

6. סוף דבר, גוזר אני כדלקמן:

א. מאסר לתקופה של 26 חודשים שיחושבו מיום מעצר הנאשם, 14.5.19.

ב. כמו כן ירצה הנאשם ששה חודשי מאסר, ככל שיעבור בשנתיים שלאחר שחרורו עבירה נוספת לפי סימן ג' לפרק ט' וסימן ט' לפרק י"א. יובהר, שמהבחינה העניינית נמנים בין סעיפי התנאי עבירות שמהותית משתלבות עם העבירה דן, באשר במרכזן, שוטרי ישראל ובטחונם.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים חודשיים; לתשלום מיום 1.3.2020.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תש"פ, 21 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.